

PRIM MINISTRU

Directorul permanent al Senatului

Bp. 418 / 13.08.2026

526 / 2.03.2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii 227/2015 privind Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul deputat AUR Doru - Lucian Mușat împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 418/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 227/2015 privind Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se modificarea plafonului de venituri pentru încadrarea ca microîntreprindere la echivalentul în lei a 500.000 euro (în prezent, limita este de 100.000 euro).

Totodată, se propune eliminarea regulilor de determinare a condițiilor de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor stabilite pentru anul fiscal 2025-2026.

II. Observații

1. În cadrul procesului de implementare a Planului Național de Redresare și Reziliență al României (PNRR), Ministerul Finanțelor a avut ca angajament revizuirea cadrului de impozitare existent în România,

conform Componentei C8 - „*Reforma fiscală și reforma sistemului de pensii*”, Reforma R4 - Revizuirea cadrului fiscal.

În domeniul impozitării microîntreprinderilor, procesul de reformă fiscală a vizat stabilirea, prin decizie a coaliției guvernamentale, de măsuri fiscale în acord cu Jalonul 206¹ din PNRR și pe baza recomandărilor Băncii Mondiale din raportul privind sistemul fiscal, întocmit în cadrul Jalonului 205² din PNRR.

Astfel, pentru acest domeniu fiscal, măsurile fiscale adoptate au vizat, în principal:

- reducerea treptată a sferei de aplicare a regimului fiscal pentru microîntreprinderi, inclusiv reducerea pragului de venituri, utilizat pentru accesarea regimului fiscal simplificat, până la nivelul pragului utilizat pentru taxa pe valoarea adăugată;

- reducerea distorsiunilor din cadrul sistemului de impozitare actual.

Așadar, reglementarea propusă prin inițiativa legislativă, în sensul revenirii la plafonul de venituri de 500.000 euro, pentru încadrarea anuală/din cursul unui an fiscal în categoria de microîntreprindere, nu răspunde angajamentelor și obligațiilor asumate de România, prin PNRR, care au fost concretizate în modificări și completări legislative succesive, intrate în vigoare în perioada 2024 - 2026.

Prin urmare, având în vedere că Jalonul 206 a făcut parte din Cererea³ de plată nr. 3, fiind considerat îndeplinit în mod satisfăcător de către Comisia Europeană, este necesar să nu fie modificate reglementările implementate din cadrul acestui jalon, în conformitate cu prevederile lit. ee) de la alin.(1) al art.6 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, cu modificările și completările ulterioare*⁴.

¹ J 206 - Intrarea în vigoare a modificărilor la Codul fiscal care restrâng treptat sfera de aplicare a regimului fiscal special pentru microîntreprinderi

² J 205 - Analiza sistemului fiscal al României cu scopul de a formula recomandări pentru a se asigura faptul că sistemul fiscal contribuie la promovarea și menținerea unei creșteri economice sustenabile

³ Cererea de plată nr.3, depusă de Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene la Comisia Europeană

⁴ "Art. 6

(1) Ministerele/Instituțiile/Agențiile responsabile de implementarea reformelor și/sau investițiilor, a componentelor aferente reformelor și/sau investițiilor, (...), au următoarele atribuții principale cu privire la implementarea

2. În privința art. I pct. 1 din inițiativa legislativă, prin care se modifică art. 47 lit. c) din *Codul fiscal*, observăm că textul propus stabilește plafonul de venituri la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro și menține regula potrivit căreia cursul de schimb este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile. Sub aspect formal, era necesară revederea trimiterii la structura normativă modificată, întrucât definiția microîntreprinderii este reglementată la art. 47 alin. (1) lit. c), iar nu la art. 47 lit. c), astfel încât norma de modificare trebuia redactată prin indicarea exactă a alineatului și a literei asupra căreia se intervine, potrivit exigențelor art. 58 și art. 59 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor legislative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

În ceea ce privește soluția legislativă de fond prevăzută la art. I pct. 1, revenirea la plafonul de 500.000 euro ține de marja de apreciere a legiuitorului în materie fiscală. Cu toate acestea, pentru respectarea art. 1 alin. (5) din *Constituție* și a art. 6 din *Legea nr. 24/2000*, soluția trebuia justificată printr-o fundamentare actualizată și prin corelarea cu ansamblul reglementărilor fiscale aplicabile. În lipsa unei analize a impactului bugetar și a efectelor asupra sistemului de impozitare, inițiativa poate fi considerată insuficient fundamentată.

3. În privința art. I pct. 3 al inițiativei legislative, prin care se prevede că la art. 54 alin. (3) și alin. (4) se abrogă, apreciem că acesta riscă să ridice serioase probleme de corelare normativă și de constituționalitate prin raportare la art. 1 alin. (5) din *Constituție*. În primul rând, în ipoteza în care inițiatorii au avut în vedere dispoziții tranzitorii sau cu aplicare temporară referitoare la verificarea plafonului pentru anii fiscali 2025 și 2026, abrogarea acestora nu este necesară atunci când norma indică în mod expres perioada pentru care se aplică. Dispozițiile cu aplicare limitată în timp continuă să producă efecte numai pentru perioada prevăzută de textul legal și își epuizează efectele potrivit propriei ipoteze normative, așadar, nu era necesar să se abroge o dispoziție care este aplicabilă în mod clar și explicit doar unei perioade determinate, deoarece aceasta, în mod firesc, nu mai produce efecte pentru perioade ulterioare celei stabilite de legiuitor.

Subsecvent, abrogarea unor asemenea norme temporare poate genera premisele unei stări de incertitudine juridică în privința situațiilor fiscale

reformelor și investițiilor: (...) ee) se obligă să respecte prevederile art.24 alin.(3) din Regulamentul (UE) nr.2021/241, cu modificările și completările ulterioare, și să nu revoce măsurile legate de jaloanele și țintele care anterior au fost considerate îndeplinite în mod satisfăcător de către Comisia Europeană.

deja născute sau aflate în curs de verificare. Astfel, dacă art. 54 alin. (3) și alin. (4) au reglementat reguli de aplicare pentru un anumit an fiscal sau pentru o anumită perioadă de tranziție, abrogarea lor fără dispoziții tranzitorii exprese poate ridica probleme cu privire la verificările ulterioare, la declarațiile de mențiuni deja depuse, la încadrarea contribuabililor pentru anul fiscal respectiv și la efectele juridice produse sub imperiul normei temporare, aspect contrar exigențelor instituite de art. 15 alin. (2) din *Constituție*.

În plus, potrivit art. 26 din *Legea nr. 24/2000*, proiectul de act normativ trebuia să cuprindă soluții legislative pentru situații tranzitorii atunci când noua reglementare afectează raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări.

4. În privința art. II al inițiativei legislative, potrivit căruia *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal* va fi republicată, dându-se textelor o nouă numerotare, apreciem că textul trebuia reanalizat în mod corespunzător. Astfel, potrivit art. 70 din *Legea nr. 24/2000*, republicarea are ca efect integrarea modificărilor în textul de bază, iar o nouă numerotare se realizează numai atunci când aceasta a fost dispusă expres și este necesară pentru asigurarea coerenței textului republicat. În cazul de față, modificarea punctuală a unor dispoziții din titlul III nu impune, prin ea însăși, renumerotarea textelor *Codului fiscal*.

5. În ceea ce privește art. III al inițiativei legislative, potrivit căruia prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie a anului următor publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, apreciem că textul este redactat într-o manieră insuficient de clară. Având în vedere că inițiativa legislativă este analizată în cursul anului 2026 și urmărește modificarea regimului fiscal aplicabil microîntreprinderilor, norma de intrare în vigoare ar fi trebuit să prevadă în mod expres data de 1 ianuarie 2027. Formularea generică „anul următor publicării” poate genera incertitudine dacă legea este publicată într-un alt moment decât cel avut în vedere de inițiatori sau dacă procedura legislativă se prelungește.

În plus, art. 4 din *Codul fiscal* prevede că acest act normativ se modifică și se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar modificările și completările *Codului fiscal* se aplică începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an. În acest context, Curtea Constituțională a reținut,

prin *Decizia nr. 845/2020*, că data intrării în vigoare a unei legi în materie fiscală nu poate fi stabilită decât cu respectarea *principiului predictibilității legislative în materie fiscală*, astfel cum rezultă din art. 4 din *Codul fiscal*, și nu poate fi anterioară datei de 1 ianuarie a anului următor celui în care este adoptată legea modificatoare, dar nu mai devreme de 6 luni de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I. Prin urmare, art. III trebuia redactat în mod expres și neechivoc, cu indicarea datei de 1 ianuarie 2027, în măsura în care sunt respectate și cele 6 luni prevăzute de art. 4 din *Codul fiscal*.

6. Cu privire la conținutul inițiativei legislative analizate, în ceea ce privește textul reglementărilor preconizate, referitor la criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, prin raportare la art. 1 alin. (5) din *Constituție*, Curtea Constituțională a statuat că autoritatea legiuitoare are obligația de a edicta norme clare, precise și previzibile. În acest sens, potrivit art. 8 alin. (4) teza I din *Legea nr. 24/2000*, textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce, iar potrivit art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc. Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a reținut că respectarea acestora concură la asigurarea unei legislații care respectă *principiul securității raporturilor juridice*, având claritatea și previzibilitatea necesare, aspect reținut, între altele, prin *Decizia nr. 6/2024*.

7. Referitor la conținutul *Expunerii de motive*, precizăm că aceasta nu este elaborată cu respectarea integrală a cerințelor prevăzute de *Legea nr. 24/2000*. Potrivit art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile, care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, iar soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, prin luarea în considerare a interesului social, a politicii legislative a statului și a cerințelor corelării cu ansamblul reglementărilor interne. De asemenea, potrivit art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, instrumentul de prezentare și motivare trebuie să cuprindă, între altele, cerințele care reclamă intervenția normativă, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului

general consolidat, impactul asupra sistemului juridic și consultările derulate.

În cazul de față, semnalăm că instrumentul de motivare nu prezintă o fundamentare tehnică a efectelor bugetare determinate de menținerea în regimul microîntreprinderilor a unor contribuabili care, potrivit reglementării în vigoare, ar datora impozit pe profit. O asemenea inițiativă modifică un element esențial al regimului fiscal al persoanelor juridice și poate produce efecte asupra veniturilor bugetului general consolidat. Prin urmare, considerăm că fundamentarea ar fi trebuit să includă date privind numărul estimat de contribuabili vizați, diferența de sarcină fiscală între impozitul pe veniturile microîntreprinderilor și impozitul pe profit, impactul estimat asupra veniturilor bugetare și efectele administrative asupra organelor fiscale.

8. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organisme financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului